

ANTERO KERKELÄ 70 V

Kemijärveläinen ansioitunut pystykorvamies Antero Kerkelä täytti 70 vuotta 18.12. 1998. Joulun henkeen viritetyillä syntymäpäivillä Anteroa kävivät onnittelemassa runsaslukuisten kyläläisten ja kotikaupungin edustajien lisäksi Pystykorvajärjestön, Lapin Kennelpiirin ja lappilaisten kennelseurojen edustajat.

Hän syntyi maalaistalon pojaksi Kemijärvellä. Kun isä sodan jälkeen ryhtyi kyläkauppiaksi Tapionniemellä, jatkoi Antero tilalla vuoteen 1970. Jälleen oli aika astua isänsä saappaisiin, nyt kyläkauppiaksi vuoteen 1980 saakka. Kun maaltapako harvensi asiakkaita ja liikekeskuksetkin houkuttelivat, oli syytä vaihtaa vielä kerran ammattia. Antero toimi Koillis-Suomen metsälautakunnassa vuoteen 1993 saakka työnjohtajana tie- ja ojitushankkeissa. Eläkeläis-Antero puuhastelee edelleen puukonteon ohessa kotitilan metsissä.

Kiinnostus metsästykseen on jo aivan poikavuosien perua. Ensimmäisen oman koiran hän sai 15-vuotiaana, rodultaan maatiaispystykorva ja pyynti suuntautui metsälintuihin ja oraviin. Koiraa ei otettu aivan sattumalta, vaan se haettiin vihjeiden perusteella reilun sadan kilometrin päästä Rovaniemen Kivitaipaleesta.

Kaipuu puhtasrotuiseen Suomenpystykorvaan kyti kuitenkin kaiken aikaa. Ensimmäisen sellaisen, Hakan Jeren, hän hankki professori Einari Merikallion Hakakennelistä vuonna 1953. Valitettavasti tämä koira kuoli 3-vuotiaana penikkatautiin, mutta koira oli vastannut odotuksia. Sammumaton kipinä suomenpystykorvaan oli näin sytytetty. Omalla koirallaan, Viijulla, hän on osallistunut Haukku-otteluun Kokkolassa 1968 ollen siellä kolmas. Viijun ja Oman uroksen Peiron Turren poika KVA Lappi omistajana Pentti Sjöberg osallistui useita kertoja Haukku-otteluun. Yhdistelmästä tuli myös KVA Jakki.

Pystykorvajärjestön ja Kennelliiton jäsen hänestä tuli 1957. Linnunhaukkukokeiden palkintotuomariksi

hän valmistui 1960-luvun alussa, legenda Eino Tak-
kusen kurssittamana. Opetuksen havaintonäytteet
antoi Seita Pörri, kuuluisan Söpön isä. Ylituomariksi
hän päteväytyi 1964. Valtakunnallisen Haukku-otte-
lun ylituomarina hän toimi Valkealassa 1974. Hirven-
haukkukokeiden palkintotuomari vuodesta 1986.
Ulkomuototuomariksi hän päteväytyi vuoden 1978
aikana. Silloin tätä koulutusta pystykorvaisten osal-
ta veti Juho Perttola. Lapin porokoirien rotuun otos-
sa 1960 -luvun lopulta lähtien Antero oli Juho Pert-
tolan ja Olli Korhosen matkassa. Etsittiin rotutyyp-
piin sopivia koiria. Kun löytyi myös rotutyypiltään
neliömäisempää , pitempikarvaisempaa ja häntäänsä
ylhäällä kantavaa koiraa, muodostui tästä tyypistä
myöhemmin Suomen Lapinkoira (1970-luku).

Antero sai seurata myös läheltä Matti Kuivilan ja Erkki
Pihlajan ponnistuksia pohjanpystykorvan kannan ko-
koamiseksi ja rotuun saattamiseksi. Virallinen kiin-
nostus puuttui aluksi, mutta se saatiin lopulta syyty-
mään.

Kun Kemijärveltä erämaisuus katosi, Anteron retket
alkoivat suuntautua 1960-luvulla, nykyisen pys-
tykorvapitäjän, Savukosken erämaihin. Metsästyksen
merkitystä koiran taitojen esilletulolle ei pidä

väheksyä. Kaventuvat metsästysmahdollisuudet
muodostavat uhan pystykorvan taitojen kehittämi-
selle ja niiden esille saamiselle, samoin rodun le-
vinneisyydelle. Koetoiminta tulee todella osaksi
eränkäyntiä. Näyttävät ja suuret kilpailut, jotka
pääsevät otsikoihin, tulevat lisäämään kenneltoi-
mintaa ja olemaan osana metsästyksen oikeutusta.
Kilpailla ja harrastaa voi yli katovuosienkin.

Koiraa, joka vastaisi täysin ihannekuvaa niin raken-
teeltaan kuin metsästysominaisuuksiltaan , ei Antero
ole vielä omistanut. Sen etsiminen antaa kipinää tu-
leville kennelvuosille.

Anteroa voi kuvata hiljaiseksi ja myös vilkkaaksi mie-
heksi. Ristiriitaistako? Ei. Hänellä on malttia odot-
taa, että hätäisimmät ovat puhuneet ja näin hän saa
oman vuoronsa. Näyttelyssä tuomarin on helppo an-
taa arvostelu rodun hyvistä edustajista. Inhimillisen,
tosiasioiden perustuvan arvostelun antaminen hei-
kommasta yksilöstä on vaikeampaa. Senkin Ante-
ro taitaa.

Päiviö Myllymäki

* * * * *